

Μαθήματα Σχετικά με το Δόγμα (Το μήνυμα προς το Ασ-Σαμ)

[Ελληνικά – Greek – يوناني]

‘Αμπντ Αλ-‘Αζεΐζ μπιν Μαρζούκ Ατ-Ταρείφι

Μετάφραση:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)
& Ρηγάλος Κωνσταντίνος

Επιμέλεια : Τσεκούρα Βίβιαν & ‘Αχμαντ Αλ-‘Αμίρ

2013 - 1434

IslamHouse.com

فصول في العقيدة (الرسالة الشامية)

« باللغة اليونانية »

عبد العزيز بن مرزوق الطريفي

ترجمة: المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& ريجالوس كونستادينوس

مراجعة: أحمد الأمير & تساكورا فيفيان

2013 - 1434

IslamHouse.com

Εισαγωγή

Δόξα στον Αλλάχ, όπως αρμόζει στο Μεγαλείο Του. Τον ευγνωμονώ και παραδέχομαι ότι η δημιουργία είναι ανίκανη να Τον δοξάσει στο βαθμό που Του αξίζει, λόγω της ελλιπούς γνώσης τους γι' Αυτόν. Και παραδέχομαι ότι η δημιουργία είναι ανίκανη να ευχαριστήσει τον Αλλάχ για την απεριόριστη Εύνοιά Του. Σ' Αυτόν ανήκει η εγκόσμια και η Μέλλουσα Ζωή, και σ' Αυτόν ανήκει ο τελικός προορισμός μας. Δεν υπάρχει θεός, εκτός από Αυτόν. Είναι ο Μόνος αληθινός Θεός, και δεν έχει εταίρους. Είθε ο Αλλάχ να ελεήσει τον αναλφάβητο Προφήτη Του, Μωχάμμαντ, και την οικογένειά του, και τους Συντρόφους του, και να τους καταστήσει ασφαλείς από κάθε κακό.

Πρόλογος

Συνοπτική περιγραφή του δόγματος

Αυτό το εγχειρίδιο απευθύνεται στο λαό του Ασ-Σαμ (της Συρίας και της ευρύτερης περιοχής), που πριν από εκατό χρόνια πήραν πίσω τη χώρα τους μετά από την εξωτερική εισβολή, και την εισβολή στον τόπο κάποιων αιρέσεων. Αυτό είχε ως επακόλουθο ότι πολλές δοκιμασίες και αλλοιώσεις συνέβησαν στους βασικούς κλάδους του Ισλάμ στην ευρύτερη περιοχή.

Μια ομάδα εκείνου του λαού μου ζήτησαν να γράψω αυτό το εγχειρίδιο ως απάντηση στην ακόλουθη ερώτηση:

«Τι θα ρωτηθεί ο δούλος κατά την Ημέρα της Ανάστασης σχετικά με το δικαίωμα του Αλλάχ στους δούλους Του, με το οποίο διέταξε το Νώε και όλους τους Προφήτες μετά από αυτόν, και το οποίο σφραγίστηκε με την Αποστολή του Προφήτη Μωχάμμαντ;».

Ο Αλλάχ λέει:

❖ **(Ο Αλλάχ) νομοθέτησε για σας (ω, άνθρωποι) την ίδια θρησκεία (τον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό) την οποία Διέταξε τον Νώε, και που Αποκαλύψαμε σε σένα (Ω, Μωχάμμαντ) και που Διατάξαμε τον Αβραάμ, τον Μωσέ και τον Ιησού, λέγοντας καθιερώστε τη**

θρησκεία, και μην διαιρεθείτε σ' αυτήν (δηλ. μην κάνετε διάφορες αιρέσεις). » (42:13)

Η αύξηση των συμφερόντων και της απληστίας οδήγησε και στην αύξηση της αυθαιρέτης πρωτοβουλίας των ανθρώπων. Αυτή η αυθαιρεσία οδήγησε στη διαμόρφωση πολλών διαφορετικών απόψεων. Λόγω των διαφορετικών απόψεων, διαμορφώθηκαν διαφορετικές αιρέσεις. Η αποδυνάμωση την οποία έχει υποστεί ανά τους αιώνες η αραβική γλώσσα, λόγω της εξάπλωσης του Ισλάμ και κατά συνέπεια της γλώσσας σε πολλά μέρη, έχει καταστήσει πιο εύκολο το να πείσει κανείς τους ανθρώπους να αποδεχθούν διάφορες ερμηνείες για τη θρησκεία, γεγονός που προκαλεί πολλές παρανοήσεις. Και, στην πραγματικότητα, η παρανόηση στην θρησκεία ήταν αρχικά αυθαιρεσία που οδήγησε αργότερα σε παρανόηση, και τελικά έγινε μέθοδος, αίρεση, την οποία οι άνθρωποι δέχονται στην τελική μορφή της χωρίς να γνωρίζουν ή να συλλογίζονται από πού προήλθε. Ο Αλλάχ λέει:

« Μα όποτε ερχόταν σε σας κάποιος Αγγελιαφόρος με κάτι το οποίο δεν άρεσε στις ψυχές σας, γινόσασταν αλαζόνες!! Και κάποιους (από τους προφήτες) διαψεύσατε και κάποιους άλλους σκοτώσατε! » (2:87)

Σ' αυτό το Εδάφιο αναφέρεται ο αυθαιρεσία που έγινε αλαζονεία. Κατά συνέπεια, αυτό οδήγησε σε διάψευση και έπειτα σε εχθρότητα, και έτσι είναι κάθε παραπλανητική αίρεση και ιδέα σε κάθε λαό.

Ο Αλλάχ έστειλε την αλήθεια και την καθοδήγηση στον Προφήτη Του, Μωχάμμαντ, και όποιος επιθυμεί την αγνή αλήθεια και καθοδήγηση, ας τη λάβει από τις αρχικές ρίζες της, πριν αλλοιωθεί ή διαστρεβλωθεί από τον ανθρώπινο νου, αφού η Αποκάλυψη είναι σαν το νερό και το μυαλό λειτουργεί σαν δοχείο. Και ο Αλλάχ έθεσε την Αποκάλυψη στην καρδιά του Προφήτη Μωχάμμαντ, στη συνέχεια ο Μωχάμμαντ την έθεσε στις καρδιές των Συντρόφων του, κι έπειτα οι Σύντροφοι την έθεσαν στις καρδιές εκείνων που τους ακολούθησαν. Έτσι, κάθε φορά που το νερό τοποθετείται από δοχείο σε δοχείο, μειώνεται η αγνότητα και η καθαρότητά του. Επομένως, το πιο σωστό και καθαρό δοχείο είναι το πρώτο, δηλαδή του Προφήτη. Έπειτα, των Συντρόφων. Ο Προφήτης είπε:

«Εγώ είμαι άσυλο για τους συντρόφους μου, μα όταν θα φύγω θα τους έλθει ό,τι γράφτηκε γι'αυτούς (δηλ. από τις δοκιμασίες στη θρησκεία κτλ.), και οι σύντροφοί μου είναι άσυλο για τους οπαδούς μου, μα όταν θα φύγουν θα τους έλθει ό,τι γράφτηκε γι'αυτούς (δηλ. η εμφάνιση των καινοτομιών)»

Δεν πρέπει, λοιπόν, να αντλούμε τη θρησκεία από άλλες πηγές, παρά μόνο από το Κοράνιο και τη Σούννα.

« Είναι Αυτός που έστειλε ανάμεσα στους αγράμματους (τους Άραβες που ούτε ήξεραν να διαβάσουν ούτε είχαν ένα ουράνιο βιβλίο από τον Αλλάχ) έναν Αγγελιαφόρο (τον Μωχάμμαντ) από τους ίδιους (και

για όλους τους ανθρώπους), για να απαγγείλει σ' αυτούς τα (Κορανικά) Εδάφια Του, να τους εξαγνίσει (από τη βρωμιά της απιστίας, και του πολυθεισμού, τις διεφθαρμένες πεποιθήσεις και την ανηθικότητα), και να τους διδάξει το Βιβλίο (το Κοράνιο, τους Ισλαμικούς νόμους και το Ισλαμικό Δίκαιο) και τη σοφία (δηλ. την Ασ-Σούννα: την Προφητική Παράδοση του Προφήτη Μωχάμμαντ). Και στ' αλήθεια, αυτοί πριν (από την αποστολή του Μωχάμμαντ) βρίσκονταν σε φανερή πλάνη.﴾ (62:2)

Κάθε γνώση στη θρησκεία, χωρίς το Κοράνιο και τη Σούννα, αποτελεί στην πραγματικότητα άγνοια.

Η πιο ορθή κατανόηση για την Αποκάλυψη είναι η κατανόηση των Συντρόφων.

Κεφάλαιο 1

To Ισλάμ είναι η μοναδική θρησκεία του Αλλάχ, και ο Αλλάχ δεν αποδέχεται από τους δούλους Του οποιαδήποτε άλλη θρησκεία. Ο Αλλάχ λέει:

﴿ **Και όποιος αναζητά, εκτός του Ισλάμ, άλλη θρησκεία, ποτέ τούτο δεν θα γίνει αποδεκτό (στον Αλλάχ) από αυτόν, και στη Μέλλουσα Ζωή θα είναι από τους ηττημένους.** ﴾ (3:85)

﴿ **Η μοναδική θρησκεία που δέχεται ο Αλλάχ είναι το Ισλάμ!** ﴾ (3:19)

Το Ισλάμ είναι η θρησκεία όλων των Προφητών. Ο Αλλάχ λέει:

﴿ **Και δεν στείλαμε πριν από σένα κανέναν Αγγελιαφόρο στον οποίο δεν είχαμε αποκαλύψει (τη ρήση) ότι: Δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από Εμένα (τον Αλλάχ), έτσι να λατρεύετε Εμένα (μόνο).** ﴾ (21:25)

Ο Αλλάχ λέει:

﴿ **Στ' αλήθεια, Εμείς εμπνεύσαμε σε σένα (Ω, Μωχάμμαντ) όπως Εμπνεύσαμε στο Νώε, και στους Προφήτες μετά από αυτόν• και (επίσης) Εμπνεύσαμε στον Αβραάμ, στον Ισμαήλ, στον Ισαάκ, στον Ιακώβ, και στους Αλ-Ασμπάτ (τους απογόνους των δώδεκα υιών του**

Ιακώβ), στον Ιησού, στον Ιώβ, στον Ιωνά, στον Ααρών και στον Σολομώντα* και Δώσαμε στον Δαβίδ τους Ζαμπούρ (Ψαλμούς). ✨ Και για κάποιους Αγγελιαφόρους έχουμε διηγηθεί σε σένα από πριν, και για κάποιους άλλους Αγγελιαφόρους δε σού Διηγηθήκαμε, και στον Μωυσή ο Αλλάχ μίλησε απευθείας. ✨ (Αυτούς τους) αγγελιαφόρους (τους Στείλαμε) ως φορείς καλών ειδήσεων, καθώς και προειδοποιητές, έτσι ώστε η ανθρωπότητα να μην έχει καμία δικαιολογία απέναντι στον Αλλάχ αφότου (ο Αλλάχ έστειλε) τους Αγγελιαφόρους. Και ο Αλλάχ είναι ‘Αζείζ (Ανίκητος, Παντοδύναμος), Χακείμ (Πάνσοφος). » (4:163-5)

Αφού ο Αλλάχ ανέφερε στον Προφήτη Του, Μωχάμμαντ, όλους τους προηγούμενους Προφήτες, είπε στη συνέχεια:

« **Είναι εκείνοι τους οποίους καθοδήγησε ο Αλλάχ. Έτσι, ακολούθησε την καθοδήγησή τους.** » (6:90)

Η θρησκείες των Προφητών συμφωνούν στη ρίζα, και διαφέρουν σε κάποιες πτυχές. Τα κλαδιά διαφέρουν, μα όχι οι ρίζες. Ο Αλλάχ έστειλε στους Εβραίους τον Προφήτη Μωυσή και τον Προφήτη Ιησού, και έτσι αντικατέστησε με το Ευαγγέλιο που έστειλε στον Ιησού κάποιους από τους Νόμους που υπήρχαν στην Τορά, που έστειλε στον Μωυσή. Το Ιερό Κοράνιο αναφέρει τα λόγια του Ιησού προς το λαό του:

« Και ήλθα επιβεβαιώνοντας ό,τι ήταν πριν από μένα από την Τορά, και για να κάνω νόμιμο για σας μέρος εκείνου που σας ήταν απαγορευμένο, κι έχω έλθει σε σας με απόδειξη από τον Κύριό σας. Έτσι, να φοβάσθε τον Αλλάχ και να με υπακούτε. » (3:50)

Ο Μωσής και ο Ιησούς είναι δύο Αγγελιαφόροι που στάλθηκαν σε ένα έθνος, και διαφέρουν όσον αφορά τις διδασκαλίες τους σε κάποιους κλάδους. Πώς λοιπόν, να μην υπάρχουν διαφορές στα άλλα έθνη!

Κι έτσι, δεν υπάρχει καμία θρησκεία που να μην έχει υποστεί διαστρέβλωση εκτός από το Ισλάμ.

Ο Αλλάχ λέει:

« Και, στ' αλήθεια, ανάμεσά τους βρίσκεται μια ομάδα που διαστρεβλώνουν το Βιβλίο (τη Βίβλο) με τις γλώσσες τους (καθώς απαγγέλλουν), ώστε να νομίζεται ότι προέρχεται από το Βιβλίο, μα δεν προέρχεται από το Βιβλίο, και λένε: «Αυτό είναι από τον Αλλάχ.»», μα δεν είναι από τον Αλλάχ. Και λένε για τον Αλλάχ ψέματα ενώ το γνωρίζουν (ότι λένε ψέματα). » (3:78)

« Μετακινούν τις λέξεις από τις (σωστές) θέσεις τους. » (4:46)

Επομένως, δημιουργείται εμπόδιο που αποτρέπει τους ανθρώπους από το να φτάσουν στην αλήθεια. Κι έτσι ο Αλλάχ, προκειμένου να επιστρέψει τους ανθρώπους στο

Δρόμο Του, έστειλε νέο Αγγελιαφόρο, τον Προφήτη Μωχάμμαντ, ο οποίος έφερε πίσω τους ανθρώπους στην αληθινή θρησκεία του Αλλάχ. Ο Αλλάχ λέει:

«Και όποιος αναζητά, εκτός του Ισλάμ, άλλη θρησκεία, ποτέ τούτο δεν θα γίνει αποδεκτό (στον Αλλάχ) από αυτόν, και στη Μέλλουσα Ζωή θα είναι από τους ηττημένους.» (3:85)

Επομένως, ο Αλλάχ έστειλε τον Προφήτη Μωχάμμαντ για όλα τα έθνη, και για όλους τους ανθρώπους και για τα τζινν, και για τους Άραβες και για τους μη Άραβες. Ο Αλλάχ λέει:

«Και δεν σ' έχουμε στείλει [ω, Μωχάμμαντ] παρά για όλους τους ανθρώπους ως Αγγελιαφόρο χαρούμενων ειδήσεων (του Παραδείσου) και Προειδοποιητή (κατά της φωτιάς της Κολάσεως). Αλλά οι περισσότεροι από τους ανθρώπους δεν το γνωρίζουν (αφού απομακρύνονται από την αλήθεια).» (34:28)

Ο Προφήτης λέει:

«Ορκίζομαι σε Αυτόν στου Οποίου το Χέρι βρίσκεται η ψυχή του Μωχάμμαντ! Δε θα υπάρχει κανείς που θα ακούσει για μένα από αυτό το έθνος (από εδώ και πέρα), Εβραίος ή Χριστιανός, κι έπειτα θα πεθάνει χωρίς να πιστεύει σε αυτό που στάλθηκε σε μένα (το Κοράνιο), παρά θα είναι από τους κατοίκους του Πυρός.» (Μόσλεμ)

Ο Αλλάχ διατήρησε αναλλοίωτο το Κοράνιο πέρα από οποιαδήποτε διαστρέβλωση και αλλοίωση. Ο Αλλάχ λέει:

﴿ **Στ' αλήθεια, Εμείς που στείλαμε (σε σας, ω, άνθρωποι) το Κοράνιο και Εμείς που θα το προστατέψουμε (από το να αλλοιωθεί ή από το να χαθεί).** ﴾ (15:9)

Κεφάλαιο 2

Κανείς δε μπορεί να ερμηνεύσει το Ισλάμ, και να δείξει το θέλημα του Αλλάχ σε αυτό, παρά μόνον ο Αλλάχ στο Βιβλίο Του και στη Σούννα του Προφήτη Του. Παρ' όλο που ο Προφήτης ήταν ο καλύτερος των ανθρώπων, δεν ήταν παρά μόνο ο Απόστολος που μετέφερε το Μήνυμα του Αλλάχ. Ο Αλλάχ λέει:

﴿ **Ω, Αγγελιαφόρε (Μωχάμμαντ)! Μετάδωσε αυτό (το Μήνυμα) που στάλθηκε σε σένα από τον Κύριό σου.** ﴾ (5:67)

Είναι, επίσης, καθήκον του Προφήτη, μαζί με το να μεταφέρει το Μήνυμα, να το διασαφηνίσει. Ο Αλλάχ λέει:

﴿ **Και δεν υπάρχει άλλο καθήκον στον Προφήτη παρά το να μεταδώσει (το μήνυμα) με το σαφέστερο τρόπο.** ﴾ (24:54)

Η διασαφήνιση προέρχεται επίσης και από τον Αλλάχ. Ο Αλλάχ λέει:

« Κι όταν Εμείς το απαγγέλλουμε (δηλ. όταν ο άγγελος Γαβριήλ το απαγγέλλει σε σένα), τότε ακολούθα την απαγγελία του (και έπειτα να το διαβάσεις όπως το άκουσες). ✨ Έπειτα είναι δική Μας αρμοδιότητα να το κάνουμε σαφές (σε σένα, δηλ. να κατανοήσεις τις ερμηνείες και τις εντολές του). » (75:18,19)

Επομένως, η Σούννα είναι αποκάλυψη από τον Αλλάχ στον Προφήτη Του.

« Και δεν μιλά από (δική του) επιθυμία. ✨ Αλλά αυτό (που μεταδίδει) δεν είναι παρά Αποκαλυψη που τού έχει αποκαλυφθεί. » (53:3,4)

Κι έτσι, όταν ρωτούσαν τον Προφήτη για κάτι, και είχε λάβει προηγουμένως την απάντηση από τον Κύριό του, απαντούσε, ειδάλλως περίμενε την αποκάλυψη από τον Κύριό του.

Οι άνθρωποι που ήταν πιο κοντά στο να κατανοήσουν καλύτερα τον Προφήτη ήταν οι Σύντροφοί του. Και η κατανόησή του Κορανίου από τους Συντρόφους του μπορεί να αποτελέσει επιχείρημα για την κατανόηση και την ερμηνεία του από τους άλλους ανθρώπους. Και όποιος ισχυρίζεται ότι κάποιος άλλος, εκτός από τον Αλλάχ, έχει την αρμοδιότητα να ορίσει εντολές ή απαγορεύσεις στη θρησκεία, γίνεται εταίρος του Αλλάχ στη Κυριαρχία Του, κάτι που αποτελεί απιστία και πολυθεϊσμό.

Ο Αλλάχ έστειλε το Βιβλίο Του με λόγια που περιέχουν το συγκεκριμένο νόημα που ήθελε ο Αλλάχ. Και το νόημα και οι έννοιές του δε μπορούν να ερμηνευτούν, παρά μόνον από τον Αλλάχ και σε όποιο από τα δημιουργήματά του έχει επιτρέψει ο Αλλάχ.

Γι' αυτό, οποιοσδήποτε μελετά το Κοράνιο έχει το δικαίωμα να προσπαθήσει να το κατανοήσει και να το ερμηνεύσει, αλλά με δύο προϋποθέσεις:

1^{ov}: Να το μελετήσει λαμβάνοντας υπ' όψιν του το πώς ακριβώς χρησιμοποιούνται οι λέξεις στην αραβική γλώσσα και την ακριβή έννοιά τους.

2^{ov}: Να μην έρχεται σε αντίθεση με έννοιες που επιβεβαιώνονται ξεκάθαρα σε άλλα σημεία στο Ιερό Κοράνιο.

Και ό,τι λόγια αποδίδει κανείς στον Αλλάχ με την δική του ερμηνεία, δε σημαίνει ότι στ' αλήθεια αυτά εννούσε ο Αλλάχ, και πράγματι οι λαοί της Βίβλου παραπλανήθηκαν από την προσπάθειά τους να ερμηνεύσουν στο μέγιστο τα λόγια της Βίβλου, κάτι που απείχε από την πραγματική έννοια που σκόπευε ο Αλλάχ, και από τις αλλοιώσεις που προκλήθηκαν μ' αυτόν τον τρόπο. Ο Αλλάχ λέει:

« Και, στ' αλήθεια, ανάμεσά τους βρίσκεται μια ομάδα που διαστρεβλώνουν το Βιβλίο (τη Βίβλο) με τις γλώσσες τους (καθώς απαγγέλλουν), ώστε να νομίζεται

ότι προέρχεται από το Βιβλίο, μα δεν προέρχεται από το Βιβλίο, και λένε: «Αυτό είναι από τον Αλλάχ.», μα δεν είναι από τον Αλλάχ. Και λένε για τον Αλλάχ ψέματα ενώ το γνωρίζουν (ότι λένε ψέματα). ❧ (3:78)

Κεφάλαιο 3

Το Δικαίωμα του Αλλάχ

Αποτελεί δικαίωμα του Αλλάχ το να απευθύνουμε κάθε είδος λατρείας προς Αυτόν και μόνο.

« Και ο Θεός σας είναι ένας Θεός. Δεν υπάρχει άλλος θεός, εκτός από Αυτόν, τον Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), τον Αρ-Ραχίμ (Πολυεύσπλαγνο). » (2:163)

Κι επίσης αποτελεί δικαίωμα του Αλλάχ να μην Του αποδίδουμε εταίρους στη λατρεία, είτε στην καρδιά, είτε στη γλώσσα, είτε στις πράξεις. Ο Αλλάχ λέει:

« Και λατρέψτε τον Αλλάχ, και μην Του αποδίδετε τίποτα (ως εταίρους στη λατρεία). » (4:36)

Το να αποδίδει κανείς εταίρους στον Αλλάχ οδηγεί στην ακύρωση όλων των καλών πράξεών του. Ο Αλλάχ λέει:

« Και πράγματι επνεύστηκε σε σένα και σε εκείνους που ήταν πριν από σένα ότι: «Αν διαπράξεις Σιρκ (δηλ. αν αποδίδεις εταίρους στον Αλλάχ στη λατρεία), τότε τα (καλά) έργα σου θα καταργηθούν και θα είσαι από τους ηττημένους. » (39:65)

Αυτά τα λόγια απευθύνονται στον Προφήτη Μωχάμμαντ. Πόσο μάλλον για όλους τους υπολοίπους!

Και ο Αλλάχ δε συγχωρεί τον δούλο Του για την απόδοση σ' Αυτόν εταίρων στη λατρεία, εκτός κι αν μετανοήσει ειλικρινά. Ο Αλλάχ λέει:

« Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ δεν συγχωρεί το να αποδίδονται σε Αυτόν εταίροι (στη λατρεία)• αλλά συγχωρεί εκτός απ' αυτό (οτιδήποτε άλλο) σε όποιον επιθυμεί. »(4:48)

« Στ' αλήθεια, αυτοί που απίστησαν, και εμπόδισαν (τους ανθρώπους) από το δρόμο του Αλλάχ, κι έπειτα πέθαναν άπιστοι – ο Αλλάχ ποτέ δεν θα τους συγχωρέσει. »(47:34)

Και όποιος πεθαίνει άπιστος θα καταλήξει σίγουρα στο Πυρ. Ο Αλλάχ λέει:

« Και όποιος από σας αποστατήσει από τη θρησκεία του, και έπειτα πεθάνει άπιστος, τότε γι' αυτούς (δηλ. γι' αυτόν) θα καταργηθούν τα (καλά) έργα τους κατά την εγκόσμια ζωή και κατά την Μέλλουσα ζωή, και αυτοί είναι οι κάτοικοι της Φωτιάς, και θα μείνουν εκεί μέσα της για πάντα. »(2:217)

Λέει, επίσης:

« Στ' αλήθεια, αυτοί που απίστησαν και πέθαναν άπιστοι, θα πέσει πάνω τους η κατάρα του Αλλάχ, και των αγγέλων, και όλων των ανθρώπων. »(2:161)

Επίσης, ο άπιστος μπορεί να ωφελήσει τους ανθρώπους κατά τη διάρκεια της ζωής του. Αυτό, όμως συμβαίνει επειδή έτσι το όρισε ο Αλλάχ, όπως όρισε τον ήλιο, το φεγγάρι, τους ανέμους και τα σύννεφα κλπ. να δρουν όπως δρουν για να ωφελούνται οι άνθρωποι. Η απιστία αφορά την απιστία προς τον Αλλάχ, και όχι προς τη φύση. Και η τιμωρία εφαρμόζεται όσον αφορά τη μη αναγνώριση του δικαιώματος του Αλλάχ, όχι τη μη αναγνώριση του δικαιώματος της φύσης.

Κεφάλαιο 4

Η πίστη και η απιστία

Η πίστη και η απιστία είναι δύο λέξεις, και δύο κρίσεις, που αποφασίζει ο Αλλάχ και μόνο. Και κανείς δε μπορεί να κρίνει για κάποιον ότι είναι άπιστος, χωρίς ξεκάθαρη απόδειξη. Οι άνθρωποι στη γη χωρίζονται σε δύο κατηγορίες: τους πιστούς και τους άπιστους. Ο Αλλάχ λέει:

« Αυτός είναι που σας έπλασε, και από εσάς υπάρχουν άπιστοι και από σας υπάρχουν πιστοί. » (64:2)

Και η κρίση για την πίστη και την απιστία στάλθηκε από τον Αλλάχ στο Βιβλίο Του και στη Σούννα του Προφήτη Του.

Κατηγορίες υποκριτών

1. Άπιστοι υποκριτές, που κρύβουν την απιστία τους, παριστάνοντας τους πιστούς. Όπως κάποιος που δείχνει να πιστεύει στον Αλλάχ και στο Βιβλίο Του, και στον Αγγελιαφόρο Του, μα μέσα του τα διαψεύδει. Αυτό αποτελεί τη μέγιστη υποκρισία.

2. Μουσουλμάνοι υποκριτές, που κρύβουν την αμαρτία τους και εμφανίζουν την υπακοή τους στον Αλλάχ. Όπως κάποιος που δείχνει να τηρεί τις συμφωνίες, και κρύβει την προδοσία του, και κάποιος που δείχνει την ειλικρίνεια στα λόγια του, και κρύβει το ψεύδος. Αυτό αποτελεί τη

μικρότερη υποκρισία. Ο υποκριτής αυτός αντιμετωπίζεται ως Μουσουλμάνος, σύμφωνα μ' αυτά που παρουσιάζει.

Δε μπορεί κανείς να αποκαλέσει οποιονδήποτε ως άπιστο, παρά μόνο αυτόν που έκρινε ως άπιστο ο Αλλάχ ή ο Προφήτης Του.

Αυτοί είναι:

1. Αυτός που διαμεύδει τον Αλλάχ και τον Προφήτη Του.

2. Αυτός που χλευάζει τον Αλλάχ ή τον Προφήτη Του. Ο Αλλάχ λέει:

﴿ Πες: «Μα τον Αλλάχ, χλευάζετε τα Εδάφια Του και τον Αγγελιαφόρο Του;» ❁ Μην δικαιολογήστε, στ' αλήθεια αποστατήσατε αφού (πριν) πιστεύατε. ﴾ (9:65-66)

3. Αυτός που αποδίδει στον Αλλάχ λόγια που Εκείνος δεν είπε. Ο Αλλάχ λέει:

﴿ Στ' αλήθεια, αυτοί που δεν πιστεύουν στα Αγιάτ (Εδάφια, Σημεία) του Αλλάχ είναι που μηχανεύονται ψεύδη, και αυτοί είναι οι ψεύτες. ﴾ (16:105)

Ο Αλλάχ λέει, επίσης:

﴿ Και ποιος είναι πιο άδικος απ' αυτόν που μηχανεύεται ψεύδη εναντίον του Αλλάχ ή διέψευσε την

Αλήθεια, όταν ήρθε σ' αυτόν! Δεν υπάρχει στην Κόλαση τόπος κατοικίας για τους άπιστους;» (29:68)

4. Αυτός που αρνείται επίμονα κάποιον από τους πυλώνες του Ισλάμ.

5. Αυτός που λατρεύει κάποιον άλλον εκτός του Αλλάχ, ή μαζί με τον Αλλάχ.

«Και όποιος επικαλείται (ή λατρεύει) άλλον θεό εκτός του Αλλάχ, για τον οποίο δεν έχει καμία απόδειξη, τότε η απολογία του βρίσκεται μόνο με τον Κύριό του! Στ' αλήθεια, οι άπιστοι δε θα επιτύχουν.» (23:117)

Είτε η λατρεία του απευθύνεται ξεκάθαρα σε κάποιον άλλον εκτός του Αλλάχ, είτε τον θέτει μεσολαβητή μεταξύ αυτού και του Αλλάχ. Ο Αλλάχ λέει:

«Και λατρεύουν αντί τον Αλλάχ αυτά (τα είδωλα) που ούτε τους βλέπουν ούτε και τους ωφελούν. Και λένε: «Αυτοί είναι οι μεσολαβητές μας με Τον Αλλάχ.» Πες (τους): «Μήπως (πράγματι) πληροφορείτε τον Αλλάχ για κάτι που δεν το Ξέρει στους ουραμούς ή στη γη; Δόξα σε Αυτόν (είναι πολύ Ανώτερος) από ό,τι Του αποδίδουν (από εταίρους στη λατρεία και από ό,τι ψεύδη μηχανεύονται).» (10:18)

6. Είτε θέτει αυτό που ανήκει στον Αλλάχ και μόνο σε κάποιον άλλον εκτός του Αλλάχ, όπως το δικαίωμα του Αλλάχ στην εντολή και στην απαγόρευση, αφού η

νομοθεσία και η κρίση ανήκει μόνο στον Αλλάχ. Ο Αλλάχ λέει:

« Στ' αλήθεια, η κρίση ανήκει μόνο στον Αλλάχ. Διέταξε να μη λατρεύετε κανέναν, εκτός από Αυτόν. Αυτή είναι η ορθή θρησκεία, μα οι περισσότεροι άνθρωποι δεν (το) γνωρίζουν. » (12:40)

7. Είτε αποδίδει σε κάποιον άλλον εκτός του Αλλάχ τη γνώση των αοράτων, όπως στην μαγεία και στην αστρολογία. Ο Αλλάχ λέει:

« Πες: «Δεν υπάρχει κανείς στους ουραμούς και στη Γη που γνωρίζει τα Γαΐμπ (Αόρατα), εκτός από τον Αλλάχ.» » (27:65)

8. Είτε ισχυρίζεται για κάποιον άλλον ότι μπορεί να δημιουργήσει και να διαχειρίζεται κάτι στο σύμπαν, και ότι έχει την αρμοδιότητα να δώσει ζωή και θάνατο. Ο Αλλάχ λέει:

« Ή αποδίδουν στον Αλλάχ εταίρους, οι οποίοι δημιούργησαν παρόμοια με τη δική Του δημιουργία, ώστε οι δημιουργίες (αυτών και του Αλλάχ) έμοιαζαν το ίδιο στα μάτια τους;» Πες: «Ο Αλλάχ είναι ο Δημιουργός των πάντων. Και είναι ο Αλ-Ουάχειντ (Ενας), ο Αλ-Καχάρ (Ακαταμάχητος).» » (13:16)

9. Είτε κάποιος που παίρνει τους άπιστους ως κηδεμόνες ή προστάτες, και όχι τους πιστούς. Ο Αλλάχ λέει:

« Και όποιος από σας τους παίρνει ως Αουλιά' (Προστάτες, κηδεμόνες), τότε είναι ένας απ' αυτούς. » (5:51)

10. Και όποιος μπορούσε να γνωρίζει για το Ισλάμ, μα το άφησε με τη βούλησή του να απομακρυνθεί, είναι άπιστος. Επίσης, και αν αγνοεί την αλήθεια, μα δεν προσπάθησε να απομακρύνει την άγνοιά του ενώ μπορούσε. Γι' αυτό ο Αλλάχ είπε για τους πολυθεϊστές:

« Μα οι περισσότεροι εξ' αυτών δε γνωρίζουν την αλήθεια, και έτσι απομακρύνονται αδιαφορώντας. » (21:24)

Ο Αλλάχ ανέφερε γι' αυτούς (άπιστους) ότι είναι αδαείς, μα με τη θέλησή τους. Επίσης, ο Αλλάχ είπε:

« Και οι άπιστοι από αυτό για το οποίο είχαν προειδοποιηθεί, απομακρύνονται αδιαφορώντας. » (46:3)

Και η άγνοια του ανθρώπου για την αλήθεια, λόγω της αδιαφορίας του να ακούσει την αλήθεια, δεν αποτελεί δικαιολογία. Αυτός είναι ο λόγος της πλάνης πολλών ανθρώπων. Αφού ακούν την αλήθεια σε πολύ γενικές γραμμές, αδιαφορούν να ακούσουν τις λεπτομέρειές της.

Η αδιαφορία για τα Σημεία που υπάρχουν στον κόσμο, και επίσης για αυτά που υπάρχουν στις Γραφές εντοπίζεται στην πλειοψηφία των απίστων. Ο Αλλάχ λέει:

« Και πόσα από τα Σημεία στους ουραμούς και στη γη από τα οποία περνούν, ενώ απομακρύνονται αδιαφορώντας απ' αυτά; » (12:105)

Αν ο νους δε συλλογιστεί τα Σημεία, τότε αυτά δε θα τον ωφελήσουν, ακόμα κι αν είναι τόσο φανερά και σαφή, που τα βλέπει κάθε μέρα. Ο Αλλάχ λέει:

« Και Κάναμε τον ουρανό ένα προστατευμένο ταβάνι, μα στρέφονται μακριά από τα Σημεία του (ουρανού). Και Αυτός είναι που έπλασε τη νύχτα και την ημέρα, και τον ήλιο και το φεγγάρι. Όλα (τα ουράνια σώματα) κολυμπούν σε τροχιά. » (21:32)

Ο άνθρωπος πλανάται αν νομίζει πως η αδιαφορία του για τις λεπτομέρειες της αλήθειας θα τον απαλλάξει από τις συνέπειές της.

Και ο λόγος της αδιαφορίας του για αυτό είναι είτε η αλαζονεία, είτε οι απολαύσεις της εγκόσμιας ζωής . Όταν έρχονται σ' αυτόν συμφορές, τότε η αλαζονεία του φεύγει, και οι απολαύσεις του παύουν και τότε μόνο αρχίζει να βλέπει την αλήθεια και να επιστρέφει σ' αυτή.

Κεφάλαιο 5

Η πίστη

Η πίστη αποτελείται από λόγια, πράξεις και πεποιθήσεις. Και όπως η προσευχή του Αλ-Μάγριμπ αποτελείται από τρία Ράκ'α, αν μία Ράκ'α λείπει, η προσευχή δε γίνεται αποδεκτή, ούτε λέγεται Μάγριμπ. Έτσι είναι και η πίστη. Αν ένα από αυτά τα τρία (λόγια, πράξεις, πεποιθήσεις) λείπει, τότε δε λέγεται πίστη. Το Ισλάμ ενδιαφέρεται όσο για τα λόγια της καρδιάς, άλλο τόσο και για τις πράξεις της, αφού τα λόγια της καρδιάς είναι: το να πιστεύει κανείς ότι **δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από τον Αλλάχ, και το ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος Του**, και ότι **ό,τι μετέφερε ο Μωχάμμαντ από τον Κύριό του είναι η Αλήθεια**.

Αλλά οι πράξεις της καρδιάς είναι: το να **αγαπά κανείς τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του και τη θρησκεία του Ισλάμ**, και να **αγαπά ό,τι αγαπά ο Αλλάχ και ο Αγγελιαφόρος Του**. Επίσης, το να **αφοσιώσει τη λατρεία του αποκλειστικά στον Αλλάχ**.

Τα λόγια της καρδιάς ΔΕΝ περιορίζονται απλώς στις καλές λέξεις όπως: το να μιλά κανείς με ειλικρίνεια, ή το να μιλά με τον καλύτερο τρόπο στους γονείς του, ή το να χαιρετά τους συνανθρώπους του με τον Ισλαμικό χαιρετισμό (Ας-Σαλάμου 'Αλάικουμ), ή το να καθοδηγεί σωστά τους συνανθρώπους του, αφού αυτό είναι κάτι που αγαπά κάθε

ψυχή, ακόμα και οι ψυχές των απίστων που αρνούνται την ύπαρξη του Αλλάχ. Μα η ουσία έγκειται σε αυτά τα λόγια που αφορούν το Ισλάμ (δηλ. λόγια σχετικά με την λατρεία), με ανώτερο την ομολογία της πίστης (Δεν υπάρχει θεός εκτός από τον Αλλάχ) και την εξύμνηση του Αλλάχ.

Οι πράξεις της καρδιάς ΔΕΝ περιορίζονται απλώς στις καλές πράξεις όπως: το να συμπεριφέρεται κανείς στους γονείς του με καλοσύνη, ή το να αφαιρεί κάτι βλαβερό από το δρόμο, ή το να ταΐζει τους φτωχούς, ή το να βοηθά τους αδικημένους, ή το να φιλοξενεί τον ξένο, αφού αυτές τις πράξεις τις αγαπά κάθε ψυχή, ακόμα και οι ψυχές των απίστων που αρνούνται την ύπαρξη του Αλλάχ. Μα η ουσία έγκειται στις πράξεις που αφορούν το Ισλάμ, όπως η προσευχή, η νηστεία, η Ζακά, το προσκύνημα κλπ.

Η έμφυτη φύση του ανθρώπου τον ενθαρρύνει στο να κάνει τις γενικές καλές πράξεις που προαναφέρθηκαν. Μα η πίστη αυξάνεται ως συνέπεια των πράξεων που γίνονται για χάρη του Αλλάχ. Αλλά η έλλειψη των πράξεων αυτών δεν αναιρεί την πίστη. Αντίστοιχα, το να κάνει κανείς αυτές τις πράξεις δε σημαίνει αυτόματα ότι έχει πίστη. Μα οι γενικές καλές πράξεις επιβεβαιώνουν ότι η έμφυτη φύση με την οποία ο Αλλάχ έπλασε τον άνθρωπο είναι ορθή και δεν άλλαξε, και είναι πιο κοντά στο να δεχτεί την αλήθεια. Ο Αλλάχ λέει:

❖ Θέσε λοιπόν το πρόσωπό σου σταθερά κι ειλικρινά προς τη θρησκεία και με αφοσίωση στον Αλλάχ και

Μόνο. Είναι (Ο Μονοθεϊσμός - το Ισλάμ) η έμφυτη φύση με την οποία ο Αλλάχ δημιούργησε τους ανθρώπους. Μην αλλάξετε τη θρησκεία του Αλλάχ (το Μονοθεϊσμό, που είναι η έμφυτη φύση με την οποία σας δημιούργησε ο Αλλάχ, να μην τον αλλάξετε με τον πολυθεϊσμό και την απιστία). Αυτή είναι η υποδειγματική θρησκεία, αλλά οι περισσότεροι άνθρωποι δεν (το) γνωρίζουν. » (30:30)

Και η πίστη μπορεί να αυξηθεί και να μειωθεί, ακόμα και να εξαφανιστεί. Αυξάνεται με την υπακοή, μειώνεται με την αμαρτία, και ακυρώνεται με την απιστία και την ειδωλολατρία. Ο Αλλάχ λέει:

« Στ' αλήθεια, οι πιστοί είναι που, όταν αναφέρεται το Όνομα του Αλλάχ, αισθάνονται φόβο στις καρδιές τους, και όταν απαγγέλλονται τα Εδάφια Του σ' αυτούς, αυτά αυξάνουν την πίστη τους. Και από τον Κύριό τους εξαρτώνται και εμπιστεύονται. » (8:2)

Επίσης, είπε:

« Και ώστε να αυξηθούν οι πιστοί στην Πίστη. » (74:31)

Επίσης, είπε:

« Αυτός είναι που έστειλε την ηρεμία στις καρδιές των πιστών, για να αυξηθεί περισσότερο η Πίστη πάνω από την (υπάρχουσα) πίστη τους. » (48:4)

Και η πίστη δεν επιβεβαιώνεται μετά από την απιστία, εκτός:

1. Μέσω της πίστης με τα λόγια της καρδιάς στην αποστολή του Προφήτη Μωχάμμαντ, και επίσης μέσω των πράξεων της καρδιάς, δηλαδή το να αγαπά κανείς τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του, και το να αγαπά ό,τι αγαπά ο Αλλάχ και ο Αγγελιαφόρος Του.

2. Έπειτα με τα λόγια της γλώσσας.

3. Έπειτα με τις πράξεις του σώματος.

Έτσι, αυτός που πιστεύει με την καρδιά του και μπορεί να το πει με τη γλώσσα του, αλλά δεν το λέει, δεν είναι πιστός. Και όποιος πιστεύει με την καρδιά του, και το δηλώνει με τη γλώσσα του, και μπορεί να κάνει τις πράξεις που αφορούν το Ισλάμ, μα δεν τις κάνει, δεν είναι πιστός.

Μα για όποιον θέλει να δηλώσει την πίστη με το στόμα, ή να κάνει τις πράξεις που πρέπει, μα δε μπορεί, ο Αλλάχ λέει:

﴿ Ο Αλλάχ δεν επιβαρύνει καμία ψυχή παρά μόνο όσο αυτή αντέχει. ﴾ (2:286)

Κεφάλαιο 6

Ο Αλλάχ κατέχει υψηλές Ιδιότητες και όμορφα Ονόματα, και δεν υπάρχει κανείς που να γνωρίζει τον Αλλάχ περισσότερο απ' ό,τι ο Ίδιος. Γι' αυτόν το λόγο πρέπει να αρνούμαστε ό,τι αρνείται ο Αλλάχ για τον Εαυτό Του και να επιβεβαιώνουμε γι' Αυτόν ό,τι επιβεβαιώνει ο Ίδιος για τον Εαυτό Του στο Βιβλίο Του και στη Σούννα του Προφήτη Του και να αρνούμαστε κάθε ατέλεια γι' Αυτόν. Να επιβεβαιώνουμε γι' Αυτόν κάθε νόημα τελειότητας. Και να μην παρομοιάζουμε τα χαρακτηριστικά Του με τα χαρακτηριστικά οποιουδήποτε δημιουργήματος. Αν κάποιος περιγράφει τον Αλλάχ με κάποια ατέλεια, θα πρέπει να την αρνούμαστε, όπως ο Αλλάχ αρνήθηκε για τον Εαυτό Του το να κατέχει σύζυγο ή υιό. Ο Αλλάχ λέει:

﴿ **Πώς, λοιπόν να έχει υιό, αν και δεν έχει σύζυγο;** ﴾
(6:101)

Είπε, επίσης:

﴿ **Δε γέννησε, ούτε γεννήθηκε.** ﴾ (112:3)

Και Απέρριψε την περιγραφή που Του αποδίδουν οι Εβραίοι, ότι είναι τσιγκούνης.

﴿ **Και οι Εβραίοι είπαν: «Το χέρι του Αλλάχ είναι σφιχτό. (δηλ. ότι είναι τσιγκούνης και δε δίνει από τη Χάρη Του)». Ας σφιχτούν τα χέρια τους και καταραμένοι**

να είναι γι' αυτό που είπαν. Στ' αλήθεια, τα Χέρια Του είναι απλωμένα. » (5:64)

Πρέπει να πιστεύουμε σ' αυτό που ήρθε στην Αποκάλυψη, όπως τα Ονόματα και οι Ιδιότητες του Αλλάχ, να τα επιβεβαιώνουμε και να κατανοήσουμε τη σημασία και τις συνέπειές τους, χωρίς να επινοήσουμε κάτι παραπάνω απ' αυτά. Ο Αλλάχ λέει:

« Δεν υπάρχει κάτι παρόμοιο μ' Αυτόν. Και (Ο Αλλάχ) είναι ο Ασ-Σαμεί' (Ακούει τα πάντα), ο Αλ-Μπασείρ (Βλέπει τα πάντα). » (42:11)

Και δεν πρέπει να συγκρίνουμε τις Ιδιότητες του Αλλάχ με οποιουδήποτε άλλου, αφού η σύγκριση πρέπει να έχει μέτρο με αρχή και τέλος, ενώ ο Αλλάχ είναι Ένας, Μοναδικός και Αδιαίρετος. Δεν υπάρχει κάτι παρόμοιο μ' Αυτόν, και δεν έχει αρχή, αφού δεν προέρχεται από κανέναν και δεν έχει τέλος, ούτε διαιρείται σε άλλα πρόσωπα, όπως την Αγία Τριάδα. Ο Αλλάχ λέει:

« Πες (ω, Μωχάμμαντ): Αυτός είναι ο Αλλάχ, ο Αλ-Άχαντ (Ένας, Μοναδικός και Αδιαίρετος). ❁ Ο Αλλάχ Ασ-Σάμαντ (ο Αυτάρκης, που δεν έχει ανάγκη τίποτα από τα πλάσματά του, αλλά αυτά έχουν ανάγκη από Αυτόν, και Αυτός ούτε τρώει, ούτε πίνει, ούτε πεθαίνει). ❁ Δε γέννησε, ούτε γεννήθηκε. ❁ Και κανένας δεν είναι ίσος ή συγκρίσιμος με Αυτόν. » (112:1)

Το μυαλό είναι σαν μηχανή, που είναι δημιουργημένο από τον Αλλάχ για να συγκρίνει αυτό που ακούει σχετικά με αυτό που βλέπει. Το μυαλό ακούει αυτό που λέει ο Αλλάχ για τον Εαυτό Του, αλλά δεν Τον έχει δει ποτέ. Έτσι, το μυαλό Τον μετρά σύμφωνα με το κοντινότερο παράδειγμα που έχει δει. Κάθε μυαλό φαντάζεται σύμφωνα με ό,τι έχει δει προηγουμένως, μα στ' αλήθεια, ο Αλλάχ δεν έχει παρόμοιο, κι έτσι δεν έχει εμφανιστεί σε κανένα μυαλό.

Επίσης, δεν πρέπει να ακυρώνουμε γι' Αυτόν ούτε κάποιο Όνομα, ούτε κάποια Ιδιότητα, λόγω ενός κακού παραδείγματος που ήρθε στο μυαλό μας, και το οποίο θέλουμε να απορρίψουμε γι' Αυτόν, μέσω της απόρριψης του Ονόματος ή της Ιδιότητας. Έτσι θα υποπέσουμε σε απόρριψη πραγματικής Ιδιότητας λόγω εσφαλμένης μέτρησης. Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να απορρίψουμε το εσφαλμένο νόημα στο μυαλό μας και να επιβεβαιώσουμε ό,τι περιγράφει ο Ίδιος ο Αλλάχ για τον Εαυτό Του και να μην υπερβούμε αυτό. Ο Αλλάχ λέει:

« Γνωρίζει αυτά που βρίσκονται ανάμεσα στα χέρια τους, και ό,τι βρίσκεται πίσω τους, και αυτοί δεν Τον περικλείουν με τη Γνώση τους. » (20:110)

Και ο Αλλάχ, ο Ύψιστος, εγκαταστάθηκε πάνω στο Θρόνο Του στον Ουρανό. Ο Αλλάχ λέει:

« Αυτός είναι που έπλασε τους ουραμούς και τη γη σε έξι ημέρες και έπειτα εγκαταστάθηκε στο Θρόνο (με

τρόπο ο οποίος ταιριάζει στη Μεγαλοπρέπειά Του). Γνωρίζει ό,τι εισέρχονται στη γη και ό,τι βγαίνουν από αυτήν, και τι κατεβαίνει από τους ουρανούς και τι ανεβαίνει εκεί. Και Είναι μαζί σας όπου κι αν είστε. Και ο Αλλάχ με όσα κάνετε είναι Μπασείρ (Βλέπει τα Πάντα). ﴿(57:4)

Ο Αλλάχ επιβεβαιώνει την εγκατάστασή Του και την Παντογνωσία Του. Επίσης, μας πληροφόρησε ότι βρίσκεται με τους δούλους Του, αφού είναι μαζί τους με τη Γνώση Του, με την Ακοή Του και με την Όρασή Του. Όπως είπε ο Αλλάχ:

﴿ Και Είναι μαζί σας, όπου κι αν βρίσκεστε. ﴾ (57:4)

Είναι, επίσης, με τους Αουλιά' (τους ενάρετους δούλους Του), με την Υποστήριξή Του. Όπως είπε ο Αλλάχ στον Μωσσή και στον Ααρών:

﴿ Μη φοβάσθε! Στ' αλήθεια, Είμαι μαζί σας, Ακούω και Βλέπω. ﴾ (20:46)

Και στον Αλλάχ ανήκει η πλήρης Βούληση για τα πάντα. Και ό,τι Εκείνος θέλει γίνεται, και ό,τι δε θέλει δε γίνεται. Και εμείς πρέπει να το επιβεβαιώσουμε αυτό, όπως Εκείνος το επιβεβαίωσε για τον Εαυτό Του και να μην το υπερβαίνουμε, όπως έκαναν οι άνθρωποι που υιοθετούν την πραγματιστική μέθοδο, οι οποίοι προσπαθούν να πετύχουν

το αδύνατο, όπως το να συνδυάσουν τις αντιθέσεις. Ο Αλλάχ λέει:

« **Ο Αλλάχ κάνει ό,τι θέλει.** » (3:40)

Ο Αλλάχ λέει, επίσης:

« **Ο Κύριος του Θρόνου, ο Ένδοξος. ✨ Αυτός που κάνει ό,τι θέλει (και δεν υπάρχει τίποτε που μπορεί να εμποδίσει τη θέλησή Του).** » (85:15-16)

Και πρέπει να επιβεβαιώνουμε γι' Αυτόν ό,τι έχει επιβεβαιωθεί στην Αποκάλυψη και να μην το υπερβαίνουμε, και να απορρίπτουμε οποιαδήποτε ατέλεια γι' Αυτόν, ακόμα κι αν η Αποκάλυψη δεν το απέρριψε ξεκάθαρα, όπως είναι η πείνα, η δίψα κλπ.

Κεφάλαιο 7

Το Κοράνιο είναι τα λόγια του Αλλάχ, με τα οποία μίλησε στ' αλήθεια, με τα γράμματά του, τα Εδάφιά του και τα Κεφάλαιά του, έτσι δε μπορούμε να πούμε ότι πρόκειται απλά για μια ιστορία για τον Αλλάχ, ούτε έννοια. Ο Αλλάχ λέει:

﴿ **Και ο Αλλάχ μίλησε με τον Μωσή απευθείας.** ﴾ (4:164)

Και τα λόγια του Αλλάχ βρίσκονται στα στήθη.

﴿ **Στ' αλήθεια είναι ξεκάθαρα Εδάφια στα στήθη εκείνων στους οποίους δόθηκε η γνώση.** ﴾ (29:49)

Είναι αυτά που ακούγονται με τα αυτιά.

﴿ **Και αν κάποιος από τους πολυθεϊστές σου ζητήσει καταφύγιο (προστασία), προστάτεψέ τον, μήπως και ακούσει τα λόγια του Αλλάχ.** ﴾ (9:6)

Και παρ' όλο που αυτός που έλαβε αυτό το Εδάφιο είναι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ, δεν άλλαξε τη μορφή των λόγων του Κορανίου, για να μην αλλοιωθούν τα Λόγια του Αλλάχ.

Τα λόγια του Αλλάχ είναι Γραμμένα και διατηρημένα στο *Αλ-Λάουχ Αλ-Μαχφούδ*. Ο Αλλάχ λέει:

« Όχι (δεν είναι το Κοράνιο όπως ισχυρίζεστε ω, ειδωλολάτρες της Μέκκας, ότι είναι μαγεία και ποίηση)! Στ' αλήθεια είναι ένα δοξασμένο Κοράνιο, (το οποίο είναι) διατηρημένο στο *Αλ-Λάουχ Αλ-Μαχφούδ* (από τη μετατροπή και τη φθορά). » (85:21,22)

Και το ότι είναι γραμμένα δεν αναιρεί ότι είναι τα λόγια του Αλλάχ, αφού το χαρτί και το μελάνι είναι δημιουργήματα. Ο Αλλάχ λέει:

« Και ακόμα κι αν είχαμε στείλει κάτω σε σένα (ω, Μωχάμμαντ) ένα Βιβλίο γραμμένο σε χαρτί και το αγγίζανε με τα χέρια τους, τότε οι άπιστοι θα έλεγαν: «Δεν είναι τίποτα άλλο παρά φανερή μαγεία.» » (6:7)

Επίσης, ο Αλλάχ επιβεβαίωσε ότι το Κοράνιο είναι τα λόγια Του, ακόμα κι αν τα έγραψαν δημιουργημένες πένες με δημιουργημένο μελάνι:

« Και αν όλα τα δέντρα στη γη ήταν πένες και η θάλασσα (μελάνι για να γράψουν), με επτά θάλασσες από πίσω για να προστίθεται (μελάνι), ακόμα και τότε τα λόγια του Αλλάχ δε θα εξαντλούνταν. Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ είναι 'Αζεΐζ (Ανίκητος, Παντοδύναμος), Χακείμ (Πάνσοφος). » (31:27)

Επίσης, ο Αλλάχ λέει:

« Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Αν ήταν η θάλασσα μελάνι για (να γραφτούν) τα Λόγια του Κυριού μου, θα

εξαντλούταν η θάλασσα πριν να εξαντληθούν τα Λόγια του Αλλάχ, ακόμη και αν φέρναμε άλλη θάλασσα σαν αυτήν για να την βοηθήσει.» ﴿(18:109)

Και όποιος λέει ότι τα λόγια του Αλλάχ είναι κάτι το δημιουργηθέν, αποστατεί, καθώς τα λόγια Του είναι μια από τις Ιδιότητές Του. Και ο Αλλάχ διαχώρισε τα δημιουργήματά Του από τα λόγια Του. Λέει:

﴿ Στ' αλήθεια, δική Του είναι η Δημιουργία και η Εντολή. Δόξα στον Αλλάχ, τον Κύριο όλων των Κόσμων! ﴾ (7:54)

Κι έτσι ο Αλλάχ διαχώρισε μεταξύ των δημιουργημάτων Του (δηλ. τον ουρανού, τη γη, τον ήλιο, το φεγγάρι και τα αστέρια), και της Εντολής Του (δηλαδή των Λόγων Του).

Επίσης, ο Αλλάχ δημιούργησε τις φωνές των αφηγητών του Κορανίου, αφού δημιούργησε τα χείλη τους, τη γλώσσα τους, τις φωνητικές χορδές τους κλπ., και αυτό δεν αναιρεί το ότι το περιεχόμενο του ακούσματος είναι τα λόγια του Αλλάχ. Ο Αλλάχ λέει:

﴿ Και στ' αλήθεια, υπήρχε μια ομάδα απ' αυτούς, που άκουσαν τα Λόγια του Αλλάχ. ﴾ (2:75)

Αυτό που ακούγεται, λοιπόν, είναι τα λόγια του Αλλάχ, ακόμα κι αν αυτός που τα προφέρει είναι ο αφηγητής. Όπως είπαν οι λόγιοι, ο ήχος προέρχεται από τον αφηγητή, αλλά τα λόγια είναι του Δημιουργού.

Κεφάλαιο 8

Όταν συναντώνται οι Γραπτές αποδείξεις (στο Κοράνιο και στη Σούννα) με το μυαλό, τότε ο άνθρωπος θα κατανοήσει την Αλήθεια, αφού οι Γραπτές αποδείξεις δεν ωφελούν αυτόν που δε συλλογίζεται, ούτε το μυαλό ωφελεί αυτόν που δε λαμβάνει υπ' όψη του τις Γραπτές αποδείξεις. Και αν η Γραπτή απόδειξη φαίνεται επιφανειακά ότι έρχεται σε αντίθεση με το μυαλό, τότε πρέπει να εμπιστευόμαστε τις Γραπτές αποδείξεις, επειδή αποτελούν τη Γνώση του Δημιουργού, ενώ η λογική αποτελεί τη γνώση του Δημιουργήματος.

Η λογική είναι σαν το μάτι, και οι Γραπτές αποδείξεις είναι σαν το φως. Και το μάτι δεν ωφελεί τον άνθρωπο στο σκοτάδι. Έτσι και ο άνθρωπος δεν ωφελείται μόνο με τη λογική του, χωρίς Γραπτές αποδείξεις. Και όσο υπάρχει φως, το μάτι καθοδηγείται, έτσι, όσο υπάρχουν Γραπτές αποδείξεις, καθοδηγείται το μυαλό, η λογική. Και όταν ολοκληρώνεται ο συνδυασμός μυαλού και Γραπτών αποδείξεων, τότε ολοκληρώνεται η καθοδήγηση και η Αλήθεια, όπως ακριβώς η όραση είναι πλήρης το μεσημέρι, όταν το φως είναι άπλετο.

Ο Αλλάχ λέει:

﴿ Μήπως αυτός που ήταν πεθαμένος (δηλ. παραπλανημένος στην απιστία) και του Δώσαμε ζωή (δηλ. Βάλαμε στην καρδιά του Πίστη) και του Δώσαμε

Φως (της Πίστης) με το οποίο κυκλοφορεί ανάμεσα στους ανθρώπους, είναι σαν αυτόν που βρίσκεται στο σκοτάδι (της απιστίας, του πολυθεϊσμού και της υποκρισίας) από το οποίο δε μπορεί ποτέ να βγει; Έτσι, ό,τι έκαναν οι άπιστοι (από κακά έργα) στολίστηκε και εμφανίστηκε όμορφο στα μάτια τους. » (6:122)

Ο άνθρωπος ωφελείται από το μυαλό του στην καθημερινή ζωή του, όπως τα πουλιά κατανοούν τις εποχές, τα μέρη, ώστε να μεταναστεύσουν, να φτιάξουν φωλιές, ή να γνωρίζουν τους εχθρούς τους κλπ., μα ο άνθρωπος δεν καθοδηγείται σε καμία περίπτωση μόνο με το μυαλό του όσον αφορά τον Κύριό του, εκτός αν ακολουθεί την Αποκάλυψη που έστειλε ο Αλλάχ στον Προφήτη Του. Ο άνθρωπος χωρίς την Αποκάλυψη βρίσκεται στο σκοτάδι.

« Ο Αλλάχ είναι Ουαλέι (Κηδεμόνας, Προστάτης) των πιστών, τους Βγάζει από το σκοτάδι προς το φως, αλλά οι Ατ-Ταγούτ (οι ψεύτικοι θεοί) είναι οι Αουλιά' (Κηδεμόνες) των άπιστων, τους βγάζουν από το φως προς το σκοτάδι. Αυτοί είναι οι κάτοικοι της φωτιάς που θα κατοικήσουν εκεί για πάντα. » (2:257)

Είτε **«τους Βγάζει»** επειδή χωρίς Αυτόν οι πιστοί βρίσκονται στο σκότος. Και όπως το Φως είναι ένα, ακόμα κι αν διαφέρει σε είδη, δηλαδή φως και φωτιά, έτσι και η Αποκάλυψη είναι μία, ακόμα κι αν χωρίζεται σε είδη, το Κοράνιο και τη Σούννα. Ο Αλλάχ λέει:

« Ω, σεις που πιστεύετε! Υπακούστε τον Αλλάχ και υπακούστε τον Αγγελιαφόρο. » (4:59)

Και όποιος ισχυρίζεται ότι μπορεί να καθοδηγείται προς τον Αλλάχ μόνο με το μυαλό του, χωρίς Αποκάλυψη, είναι ακριβώς σαν αυτόν που ισχυρίζεται ότι μπορεί να καθοδηγείται στο δρόμο του με τα μάτια του, χωρίς φως.

Ο Αλλάχ αποκάλεσε την Αποκάλυψή Του Φωτός, με το οποίο καθοδηγούνται όλα τα δημιουργήματα:

« Έτσι, αυτοί που πιστεύουν σ' αυτόν (τον Μωχάμμαντ), τον τιμούν, τον βοηθούν για την νίκη, και ακολουθούν το φως (το Κοράνιο) που στάλθηκε μ' αυτόν, αυτοί είναι οι επιτυχημένοι. » (7:157)

Αποδεχόμαστε ό,τι επέτρεψε ο Αλλάχ και ό,τι απαγόρευσε, και πιστεύουμε σε ό,τι μας πληροφόρησε. Αν γνωρίζουμε τον λόγο, το πιστεύουμε, μα αν δεν ξέρουμε τον λόγο, το πιστεύουμε και το αποδεχόμαστε, αφού δε μπορούν όλα τα μυαλά να κατανοήσουν με τον ίδιο τρόπο κάποια πράγματα, ακόμα κι αν είναι λογικά. Πόσο μάλλον για κάτι που δε μπορεί να το κατανοήσει κανένα μυαλό!

Όποιος λέει: «Δεν πιστεύω, εκτός σε αυτό που κατανοώ με το μυαλό μου, από την Αποκάλυψη του Αλλάχ, και δεν πιστεύω σε ό,τι από την Αποκάλυψη δεν κατανοώ.», βάζει το μυαλό πάνω από την Αποκάλυψη, αφού ό,τι δεν κατανοεί το μυαλό δε σημαίνει ότι δεν υπάρχει, απλά δεν το κατανοεί.

Για το μυαλό υπάρχει όριο, το οποίο δε μπορεί να το ξεπεράσει, όπως υπάρχει όριο και για την όραση, στο οποίο όριο δεν περιέχεται ολόκληρο το σύμπαν. Επίσης, υπάρχει όριο για την ακοή, στο οποίο δεν περιλαμβάνονται όλοι οι ήχοι του σύμπαντος.

Κεφάλαιο 9

Η νομιμοποίηση είναι αρμοδιότητα του Αλλάχ και μόνο, Αυτός μόνο μπορεί να επιτρέψει ό,τι θέλει και να απαγορεύσει ό,τι θέλει, σύμφωνα με τη Γνώση και τη Σοφία Του. Η Νομοθεσία Του ήρθε για την επιτυχία και στη θρησκεία και την εγκόσμια ζωή.

Εμείς οι Μουσουλμάνοι δε διαχωρίζουμε τη Νομοθεσία Του ανάμεσα στη θρησκεία και την εγκόσμια ζωή, αφού όλες οι υποχρεώσεις είναι και θρησκευτικές, μα αφορούν και την εγκόσμια ζωή:

Θρησκευτικές υποχρεώσεις: Η προσευχή, η νηστεία, το προσκύνημα, η μνημόνευση του Αλλάχ κλπ.

Εγκόσμιες υποχρεώσεις: Η πώληση, ο γάμος, η κληρονομιά κλπ.

Και όποιος προβαίνει σε διαχωρισμό ανάμεσα στα δυο, δηλαδή στα θρησκευτικά θέματα συμπεριφέρεται σύμφωνα με την Κρίση του Αλλάχ, αλλά στα εγκόσμια ζητήματα εμπιστεύεται την κρίση κάποιου άλλου, είναι άπιστος, αφού ολόκληρη η Νομοθεσία ανήκει στον Αλλάχ και μόνο. Όποιος την αποδίδει σε κάποιον άλλο είναι σα να αποδίδει το δικαίωμα της λατρείας σε κάποιον άλλον.

Ο Αλλάχ λέει:

« Στ' αλήθεια, η κρίση ανήκει μόνο στον Αλλάχ. Διέταξε να μη λατρεύετε κανέναν, εκτός από Αυτόν. »
(12:40)

Κι έτσι αποστάτησαν οι Μπάνι Ισραηλ (οι Εβραίοι):

« (Οι Χριστιανοί και οι Εβραίοι) πήραν τους ραβίνους τους και τους μοναχούς τους ως κυρίους τους, εκτός από τον Αλλάχ (παίρνοντας τους Νόμους που νομοθέτησαν αυτοί, παραμελώντας τους νόμους του Αλλάχ). (Επίσης πήραν) και τον Μεσσία, γιό της Μαρίας (ως Θεό που τον λατρεύουν), και στα αλήθεια δεν διατάχθηκαν παρά να λατρεύουν Έναν μόνο Θεό (τον Αλλάχ), δεν υπάρχει θεός εκτός από Αυτόν. Δόξα σε Αυτόν, είναι ανώτερος από όσα του αποδίδουν (από ψεύτικους θεούς και ψέμματα). »
(9:31)

Ο Αλλάχ έστειλε το Βιβλίο Του και τη Νομοθεσία Του γνωρίζοντας ό,τι πρόκειται να συμβεί και ό,τι συνέβη στο παρελθόν. Επίσης Γνωρίζει και Βλέπει τις συνθήκες και το χρονικό σημείο στο οποίο ήρθε η Νομοθεσία. Η Γνώση Του δε μειώνεται για κάποια γεγονότα επειδή ανήκουν στο μακρινό παρελθόν ή θα συμβούν στο μακρινό μέλλον. Επίσης, η Γνώση Του δεν αυξάνεται σχετικά με κάποια γεγονότα επειδή συμβαίνουν στο παρόν, αφού η Γνώση Του γι' αυτό που συνέβη, γι' αυτό που θα έρθει, γι' αυτό που συμβαίνει στο παρόν, καθώς επίσης και τα αόρατα, είναι ίση.

Όποιος νομίζει ότι η Κρίση του Αλλάχ είναι έγκυρη μόνο για το χρονικό σημείο κατά το οποίο εστάλη η Αποκάλυψη, ενώ δεν ισχύει για άλλες χρονικές στιγμές, και ότι οι άνθρωποι μπορούν να νομοθετήσουν σύμφωνα με το τι είναι πιο βολικό για την εποχή τους, ακόμα και αν αυτό έρχεται σε αντίθεση με την Κρίση του Αλλάχ, θεωρείται άπιστος, επειδή αυτός που ισχυρίζεται κάτι τέτοιο βλέπει ότι η κατανόηση του ανθρώπου διαφέρει μεταξύ της γνώσης του παρόντος και των αοράτων, και κατά συνέπεια διαφέρει και η κρίση του. Οδηγείται, λοιπόν, στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι το ίδιο συμβαίνει και για τον Αλλάχ. Τοποθετεί, επομένως, τη γνώση του για το παρόν πάνω από τη Γνώση του Αλλάχ για τα αόρατα όταν Έστειλε την Αποκάλυψη. Κάτι τέτοιο αποτελεί αποστασία και πολυθεϊσμό, αφού η Γνώση του Αλλάχ είναι ίση για τα αόρατα και για το παρόν:

﴿ Παντογνώστης των αοράτων και του παρόντος. Δόξα σ' Αυτόν! Ύψιστος είναι, πάνω απ' όσα Του αποδίδουν. ﴾ (23:92)

﴿ Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Ω, Αλλάχ! Δημιουργέ των ουρανών και της γης! Παντογνώστη των αοράτων και των ορατών! Σου θα κρίνεις μεταξύ των δούλων Σου σε ό,τι αυτοί διαφωνούσαν. ﴾ (39:46)

Και όποιος διαχωρίζει την Κρίση στη θρησκεία από την Κρίση στην εγκόσμια ζωή και λαμβάνει υπ' όψιν την Κρίση του Αλλάχ για τη θρησκεία, μα για την εγκόσμια ζωή

λαμβάνει υπ' όψιν την κρίση του ανθρώπου, δέχεται πολλούς νομοθέτες, ενώ η Νομοθεσία ανήκει μόνο στον Αλλάχ.

﴿ Μα πιστεύετε σε κάποια μέρη του Βιβλίου και αρνείστε κάποια άλλα; ﴾ (2:85)

Κι έτσι όποιος αρνείται μερικά μέρη του Κορανίου, αρνείται ολόκληρο το Κοράνιο. Ο Αλλάχ διέταξε η κρίση για τα θέματα των ανθρώπων να γίνεται σύμφωνα με αυτά που Αποκάλυψε στον Αγγελιαφόρο Του. Ο Αλλάχ λέει:

﴿ Κρίνε, λοιπόν, εσύ (ω, Μωχάμμαντ) ανάμεσά τους μ' αυτό που ο Αλλάχ αποκάλυψε και μην ακολουθείς τους μάταιους πόθους τους, μα πρόσεξε μήπως σε στρέψουν μακριά από κάποια απ' αυτά που ο Αλλάχ έστειλε σε σένα. ﴾ (5:49)

Και για οποιοδήποτε θέμα δεν αναφέρεται με λεπτομέρεια στην Αποκάλυψη, τότε οι ευσεβείς λόγιοι μπορούν να το εξηγήσουν, με την προϋπόθεση αυτό να μην έρχεται σε αντίθεση με άλλη Κρίση του Αλλάχ.

Και ποτέ δεν εφαρμόζεται η κρίση των ανθρώπων πάνω απ' την Κρίση του Αλλάχ, γιατί αν η κρίση των λαών ήταν ανώτερη από την Κρίση του Αλλάχ, τότε όλοι οι προφήτες θα ήταν μακριά από την αλήθεια, καθώς μεγάλωσαν ανάμεσα σε έθνη που συμφωνούσαν στο κακό και στην πλάνη.

Κεφάλαιο 10

Ο Αλλάχ όρισε το Θείο Πεπρωμένο για όλα τα δημιουργήματα πριν δημιουργηθούν. Ο Αλλάχ λέει:

« **Και (ο Αλλάχ) δημιούργησε κάθε πράγμα και το μέτρησε ακριβώς με τις κατάλληλες (αρμονικές) αναλογίες (χωρίς ατέλειες).** » (25:2)

« **Στ' αλήθεια Δημιουργήσαμε το κάθε πράγμα με ακριβή μέτρηση.** » (54:49)

« **Και στ' αλήθεια, η Εντολή του Αλλάχ είναι προκαθορισμένη μοίρα.** » (33:38)

Ο Αλλάχ μέτρησε το πεπρωμένο, καλό και κακό. Ο Προφήτης είπε:

«Και να πιστεύεις στο Θείο Πεπρωμένο, στο καλό του και στο κακό του.»

Και η Γνώση του Αλλάχ συνδέεται με την Κρίση Του για το Πεπρωμένο, αφού κανείς δε μπορεί να όρισει το Πεπρωμένο, παρά μόνον Αυτός που το Γνωρίζει. Και δε γνωρίζει κανείς τις λεπτομέρειες και την αρχή και το τέλος του πεπρωμένου, παρά μόνο Αυτός που το δημιούργησε. Ο Αλλάχ λέει:

« **Ωστε να μάθετε ότι ο Αλλάχ είναι Ικανός για όλα τα πράγματα, και ότι ο Αλλάχ περιβάλλει τα πάντα με τη Γνώση (Του)...** » (65:12)

Ο Αλλάχ είπε, επίσης:

« **Μα είναι δυνατόν να μη γνωρίζει (τις υποθέσεις των πλασμάτων) Αυτός που (τα) έπλασε; Κι Αυτός είναι ο Αλ-Λατεϊφ (ο Ευγενής προς τους δούλους Του), ο Αλ-Χαμπεϊρ (έχει απεριόριστη γνώση).** » (67:14)

Και όποιος απορρίπτει τη μέτρησή Του, απορρίπτει κατά συνέπεια τη Γνώση Του, και όποιος απορρίπτει τη Γνώση Του απορρίπτει την Κρίση Του.

Η μοίρα του κάθε δημιουργήματος είναι γραμμένη σε ένα Βιβλίο που κατέχει ο Αλλάχ.

« **Και τα πάντα τα μετρήσαμε σε ένα Ξεκάθαρο Βιβλίο.** » (36:12)

Τα Δημιουργήματα του Αλλάχ είναι δύο ειδών:

1. Αβουλα: όπως είναι οι πλανήτες και τα άστρα
2. Αυτά που έχουν ελεύθερη βούληση: όπως οι άνθρωποι και τα τζινν

Η βούληση όμως των πλασμάτων είναι περιορισμένη, και δεν έχουν απόλυτη βούληση, ώστε να γίνεται οτιδήποτε θέλουν, έτσι ώστε να μη λειτουργούν ως εταίροι στον Αλλάχ

στη Βούληση και στην Εντολή. Επίσης, ο Αλλάχ δεν έκανε τους ανθρώπους άβουλα όντα, ώστε να κριθούν για τις πράξεις τους, τις οποίες έκαναν κατ' επιλογήν και με τη βούλησή τους. Έτσι, ο Αλλάχ έφτιαξε τους ανθρώπους με ελεύθερη βούληση, αλλά περιορισμένη σύμφωνα με τη δική Του. Ο Αλλάχ λέει:

﴿ Στ' αλήθεια, αυτό (το Κοράνιο) δεν είναι παρά μια Υπενθύμιση (και νουθεσία) για τους κόσμους, ✧ για οποιονδήποτε από σας θελήσει να καθοδηγηθεί στον ίδιο δρόμο. ✧ Και δε μπορείτε να το θελήσετε (δηλ. την καθοδήγηση), παρά μόνο αν το θέλει ο Αλλάχ, ο Κύριος των Κόσμων. ﴾ (81:27-29)

Ο Αλλάχ δημιούργησε τους δούλους Του και ό,τι αυτοί δημιουργούν. Ο Αλλάχ, ο Ύψιστος λέει:

﴿ Είπε: «Μα, λατρεύετε αυτά που σμιλεύετε;» ✧ Και ο Αλλάχ δημιούργησε εσάς και ό,τι φτιάχνετε. ﴾ (37:95-96)

Ο Αλλάχ δημιούργησε τις αιτίες, και τις έκανε να είναι αιτίες. Και δημιούργησε αυτά που τις καθιστούν αιτίες, δηλαδή τα αποτελέσματά τους. Και αυτό προέρχεται από την απέραντη Γνώση Του και από την υπέρτατη Σοφία Του, σύμφωνα με την οποία έκανε το σύμπαν να λειτουργεί κάτω από ένα σύστημα.

Δεν είναι σωστό το μυαλό να σταματά να πιστεύει σε πράγματα, που δεν κατανοεί την Σοφία πίσω από αυτά, αφού τη Σοφία δε μπορεί να την κατανοήσει ολόκληρη το ανθρώπινο μυαλό, καθώς το μυαλό είναι απλά ένα δοχείο και ένα μέρος από τη Σοφία είναι σαν το νερό της θάλασσας, άρα δε μπορεί να την περιλάβει ολόκληρη.

Κεφάλαιο 11

Ο θάνατος είναι αναπόφευκτος.

Ο Αλλάχ λέει:

« Όλοι πάνω της [στη Γη] θα πεθάνουν, ❀ και θα παραμείνει (αθάνατος) μόνο το Πρόσωπο του Κυρίου σου, ο Αρχοντας της Δόξας και της Τιμής. » (55:26-27)

Και στην πίστη περιλαμβάνεται το να πιστεύει κανείς σε ό,τι θα έρθει μετά από το θάνατο, που αναφέρεται στην Αποκάλυψη, από τη δοκιμασία του τάφου και την τιμωρία ή την ευδαιμονία σ' αυτόν.

Επίσης, στην πίστη περιλαμβάνεται να πιστεύει κανείς στην Ανάσταση. Ο Αλλάχ λέει:

« Και φυσήχθηκε η σάλπιγγα (το δεύτερο φύσημα, το φύσημα της ανάστασης), και τότε αυτοί από τους τάφους βγαίνουν σπεύδοντας. » (36:51)

Και όποιος αμφιβάλλει γι' αυτό θεωρείται άπιστος. Ο Αλλάχ λέει:

« Μα διέψευσαν την Ώρα (Ημέρα της Κρίσεως), και γι' αυτούς που διέψευσαν την Ώρα, έχουμε Ετοιμάσει ένα φλεγόμενο Πυρ! » (25:11)

Επίσης, στην πίστη περιλαμβάνεται το να πιστεύει στον Απολογισμό από τον Αλλάχ, στην αμοιβή και στην τιμωρία, και στον Παράδεισο και στην Κόλαση. Ο Αλλάχ λέει:

« Όσο γι' αυτούς που απέρριψαν την πίστη, θα τους Τιμωρήσω με ένα επώδυνο μαρτύριο και στην εγκόσμια ζωή και στη Μέλλουσα ζωή, και δε θα έχουν κανέναν υποστηρικτή (ούτε βοηθό για να τους προστατέψει). ❁ Και όσο γι' αυτούς που πιστεύουν και κάνουν ενάρετες καλές πράξεις, (ο Αλλάχ) θα τους πληρώσει την αμοιβή τους ολόκληρη. Και ο Αλλάχ δεν αγαπά τους άδικους. ❁»
(3:56-57)

Ακόμα, στην πίστη περιλαμβάνεται το να πιστεύει κανείς στα όσα αναφέρονται σχετικά με την Έσχατη Ημέρα, όπως τη γέφυρα πάνω από την Κόλαση (Ασ-Σιράτ), την Κλίμακα και τις Καταγραφές των καλών και κακών πράξεων.

Κεφάλαιο 12

Πρέπει κανείς να ακολουθεί το πλήθος και να μην πράττει μόνος του. Και δεν πρέπει να υπάρχει καμία ομάδα χωρίς ηγέτη. Το να ακούει και να υπακούει κανείς στον ηγέτη των Μουσουλμάνων προέρχεται από την υπακοή του προς τον Αλλάχ, αφού ο Αλλάχ λέει:

﴿ Ω, σεις που πιστεύετε! Υπακούστε τον Αλλάχ, και υπακούστε τον Αγγελιαφόρο και εκείνους ανάμεσά σας (Μουσουλμάνοι) που έχουν την ηγεσία. ﴾ (4:59)

Αν, όμως, αυτός που κατέχει την ηγεσία δε γνωρίζει για κάποιο θέμα, τότε συμβουλευεται κάποιον που γνωρίζει, έτσι ώστε η κοινωνία να ευημερήσει και σε θέματα θρησκευτικά και σε εγκόσμια.

Επίσης, δεν επιτρέπεται η εναντίωση στον κυβερνήτη, ούτε η καταπολέμησή του με σκοπό το σφετερισμό της εξουσίας του. Πρέπει κανείς να σταθεί υπομονετικός στην αδικία του και να μην προσπαθήσει να την καταπολεμήσει με τη βία, ώστε να μην προξηνηθεί βλάβη και μεγαλύτερη αδικία για όλη την κοινότητα, εκτός αν ο ηγέτης διαπράττει ξεκάθαρη πράξη απιστίας. Επίσης, πρέπει κανείς να συμβουλευεί τον ηγέτη με τη γνώση και με τη σοφία σύμφωνα με την οποία μπορεί να ελαφρυνθεί ή να εκλείψει το κακό που εκείνος προξενεί.

Επίσης, δεν επιτρέπεται να ακολουθεί κανείς τα ελαττώματα του ηγέτη, και να εξαπλώνει τα ακούσια προσωπικά λάθη του. Απαγορεύεται, ακόμα, η διάδοση των σφαλμάτων του. Αντίθετα, πρέπει να νουθετείται, και η νουθεσία να λαμβάνει χώρα ιδιαίτερος μεταξύ του ίδιου και του ατόμου που τον νουθετεί.

Αν νομοθετήσει για τους ανθρώπους κάτι που απαγορεύεται από τον Ισλαμικό Νόμο, τότε, αν του γίνει γνωστό κατ'ιδίαν ότι απαγορεύεται και μετανιώσει, αρκεί η κατ'ιδίαν νουθεσία, αν όμως όχι, τότε θα πρέπει να γίνει γνωστό δημοσίως (ότι αυτό που πάει να νομοθετήσει απαγορεύεται από τον Ισλαμικό Νόμο), καθώς αποτελεί υποχρέωση η νουθεσία προς όλους τους ανθρώπους, ώστε να μην αλλαχθεί ο Ισλαμικός Νόμος, και κατ' επέκτασιν η θρησκεία. Το δικαίωμα αυτό τίθεται σε προτεραιότητα σε σχέση με τα άλλα.

Ο λόγιος δεν πρέπει να απομακρύνεται από τους ανθρώπους και από τα συμφέροντά τους, τα οποία θα μπορούσε να εξυπηρετήσει. Πρέπει να βοηθά τον αδικημένο, ακόμα κι αν αδικείται στο ελάχιστο, και να ζητά φαγητό για τον πεινασμένο, ακόμα κι αν πρόκειται για ένα χουρμά, αφού ο λόγιος λειτουργεί σαν κηδεμόνας των ανθρώπων. Και το να εξυγιάνει κανείς την καθημερινή ζωή των ανθρώπων ανοίγει την πόρτα της εξυγιάνσης της θρησκείας τους, αφού ο Προφήτης βοηθούσε την Μπαρίρα, καθώς επίσης και άλλες, να λάβουν το δικαίωμά τους,

ακόμα κι αν ήταν αδικημένες για πολύ λίγα χρήματα, και κήρυττε στους ανθρώπους γι' αυτό το θέμα.

Κεφάλαιο 13

Το Τζιχάντ θα παραμείνει μέχρι και την Έσχατη Ημέρα. Δεν πρόκειται να καταργηθεί από τη γη, ούτε για μια μέρα, όσο υπάρχει το Κοράνιο. Ο Προφήτης είπε:

«Μια ομάδα από τους οπαδούς μου θα συνεχίσουν να αγωνίζονται για την αλήθεια, νικητές, μέχρι την Έσχατη Ημέρα.»

Και για το τζιχάντ που στοχεύει στην προστασία της ιδιωτικής περιουσίας ή την αυτοάμυνα δε χρειάζεται να ληφθεί άδεια από τον ηγέτη. Αποτελεί υποχρέωση για να προστατέψει κανείς τον εαυτό του, την τιμή του, την περιουσία του κλπ. Ο Προφήτης είπε:

«Αυτός που σκοτώνεται προστατεύοντας τον πλούτο του είναι μάρτυρας. Και αυτός που σκοτώνεται προστατεύοντας την οικογένειά του ή το αίμα του (τον εαυτό του) ή τη θρησκεία του είναι μάρτυρας.»

Πρέπει κανείς να αγωνίζεται εναντίον οποιουδήποτε για την τιμή του, τον εαυτό του και τον πλούτο του, είτε εκείνος είναι Μουσουλμάνος, είτε όχι. Ο Καμπούς είπε:

Ένας άνδρας πήγε στον Προφήτη και του είπε: «Αν κάποιος έρθει σε μένα θέλοντας τον πλούτο μου (άδικα);» Ο Προφήτης τού απάντησε: «Υπενθύμισέ του Τον Αλλάχ.» Εκείνος είπε: «Αν δε νουθετηθεί;» Ο Προφήτης

απάντησε: «Αναζήτησε την υποστήριξη των Μουσουλμάνων γύρω σου εναντίον του.» Ο άνδρας είπε: «Και αν δεν υπάρχει γύρω μου κανείς Μουσουλμάνος;» Ο Προφήτης είπε: «Τότε αναζήτησε την υποστήριξη του κυβερνήτη εναντίον του.» Απάντησε: «Και αν ο κυβερνήτης αδιαφορήσει;» Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ απάντησε: «Τότε αγωνίσου προστατεύοντας τον πλούτο σου, μέχρι είτε να γίνεις μάρτυρας, είτε να πετύχεις το να προστατέψεις τον πλούτο σου.»

Πρέπει κανείς να υπακούει τον ηγέτη, αρκεί εκείνος να μη διατάζει κάτι που αποτελεί παρακοή προς τον Αλλάχ. Ο Προφήτης είπε:

«Όποιος με υπακούει, υπακούει τον Αλλάχ. Και όποιος με παρακούει, παρακούει τον Αλλάχ. Όποιος υπακούει τον ηγέτη (αντιπρόσωπο) μου, τότε υπακούει εμένα. Και όποιος τον παρακούει, παρακούει εμένα.»

Κεφάλαιο 14

Δεν πρέπει κανείς να αποκαλεί κάποιον ως άπιστο, επειδή διέπραξε αμαρτία. Μόνο αν διέπραξε μια πράξη απιστίας.

Και η μεγαλύτερη πράξη απιστίας είναι το να προσβάλλει κανείς τον Αλλάχ. Αυτό αποτελεί μεγαλύτερη αμαρτία και από την ειδωλολατρία, αφού ο ειδωλολάτρης δε μειώνει τη θέση του Αλλάχ, εξισώνοντάς Τον με τη θέση της πέτρας, μα αυξάνει τη θέση της πέτρας, εξισώνοντάς την με τη θέση του Αλλάχ. Ο Αλλάχ λέει:

﴿ Μα τον Αλλάχ, βρισκόμασταν σε φανερή πλάνη, ✨ όταν σας εξισώναμε (τους ψεύτικους θεούς) (στη λατρεία) με τον Κύριο των κόσμων. ﴾ (26:97,98)

Το να προσβάλλει κανείς τον Αλλάχ αποτελεί μεγάλη απιστία. Και η απιστία αυξάνεται και μειώνεται, όπως ακριβώς και η πίστη. Ο Αλλάχ λέει:

﴿ Στ' αλήθεια, αυτοί που απέρριψαν την πίστη μετά από την Πίστη τους (δηλ. αφού ήταν πιστοί) κι έπειτα συνέχισαν αυξάνοντας την απιστία τους, ποτέ η μεταμέλειά τους δε θα γίνει αποδεκτή. Και αυτοί είναι οι παραστρατημένοι. ﴾ (3:90)

Μα η αύξηση ή η μείωση της απιστίας δε βγάζει κάποιον από το Πυρ, αλλά αυξάνει ή μειώνει την τιμωρία του. Ο Αλλάχ λέει:

« Αυτοί που απέρριψαν την πίστη και εμπόδιζαν (τους ανθρώπους) από το Δρόμο του Αλλάχ, γι' αυτούς θα Προσθέσουμε μαρτύριο πάνω στο μαρτύριο τους για ότι διαφθείρανε. » (16:88)

Δεν πρέπει να μαρτυρούμε για κάποιον ότι θα καταλήξει στον Παράδεισο ή στην Κόλαση, εκτός από αυτόν που έχει αναφέρει ο Αλλάχ ή ο Αγγελιαφόρος Του. Μαρτυρούμε, όμως, γενικά ότι όποιος πεθαίνει πιστός είναι από τους κατοίκους του Παραδείσου, μα όποιος πεθαίνει άπιστος είναι από τους κατοίκους της Κολάσεως.

Κεφάλαιο 15

Η Πραγματικότητα της ελευθερίας

Η πραγματικότητα της ελευθερίας είναι το να είναι κανείς ελεύθερος από τη δουλεία σε οποιονδήποτε άλλον εκτός του Αλλάχ. Μα, το να κατανοήσει κανείς ότι η ελευθερία σημαίνει την απομάκρυνση από την εντολή του Αλλάχ αποτελεί υποδούλωση προς τους πόθους. Ο Αλλάχ λέει:

« **Μα, είδες αυτόν που έθεσε την αυθαίρετη βουλήσή του ως θεό του;** » (45:23)

Και όποιος θεωρεί ότι η ελευθερία είναι το να κάνει και να λέει ό,τι θέλει, όποτε θέλει και όπως θέλει, είναι τότε σαν αυτός να παραδέχεται την υποδούλωσή του στους πόθους του και στο Σατανά, αφού ο άνθρωπος δημιουργήθηκε ως δούλος. Και αν δε λατρεύει τον Αλλάχ, είναι τότε δούλος προς κάποιον ή κάτι άλλο.

Αν υπήρχε στη γη μόνον ένας άνθρωπος, τότε ο Αλλάχ δε θα επέβαλλε σε αυτόν τους νόμους της κληρονομιάς, την τιμωρία για το φόνο, την απαγόρευση της μοιχείας κλπ. Ο Αλλάχ του επέβαλε αυτούς τους Νόμους επειδή οι άνθρωποι συνυπάρχουν μεταξύ τους και με άλλα δημιουργήματα, και αν αυξάνονται σε πλήθη, τότε αυξάνονται οι νόμοι που διέπουν το σύστημα της ζωής. Και αν το φεγγάρι ήταν μόνο του, τότε ο Αλλάχ δε θα το έκανε να κολυμπήσει σε αυτό το

σύστημα, ώστε να συνυπάρχει η πορεία του με τις πορείες των άλλων πλανητών, της γης και των άστρων. Όσο αυξάνονται σε αριθμό οι πλανήτες, αυξάνονται οι νόμοι που διέπουν το σύστημά τους. Ο Αλλάχ λέει:

﴿ Και έχουμε θεσπίσει το Φεγγάρι έτσι ώστε να περνάει από συγκεκριμένες φάσεις (πανσέληνος, ημισέληνος κλπ.), έως ότου επιστρέψει (και πάλι): σαν ένα παλιό ξεραμένο κοτσάνι φοίνικα (όταν ο κύκλος του φεγγαριού βρίσκεται στην αρχή του). ☼ Δεν επιτρέπεται στον ήλιο (κατά την πορεία του) να προλαβαίνει το Φεγγάρι, κι ούτε η Νύχτα να ξεπερνά την Ημέρα. Το καθένα κολυμπά με ακρίβεια στη (δική) του τροχιά. ﴾ (36:40)

Οι νόμοι του Ισλάμ ήρθαν για να προσαρμόσουν και τη θρησκεία και την κοινωνική ζωή. Και όποιος απομακρύνεται από την Εντολή του Αλλάχ, αξίζει την τιμωρία Του. Το να εισέλθει κανείς στο Ισλάμ αποτελεί υποχρέωση, και το να φύγει από αυτό αποτελεί αποστασία.

﴿ Και όποιος από σας αποστατήσει από τη θρησκεία του, και επείτα πεθάνει άπιστος, τότε γι' αυτούς (δηλ. γι' αυτόν) θα καταργηθούν τα (καλά) έργα τους κατά την εγκόσμια ζωή και κατά την Μέλλουσα ζωή, και αυτοί είναι οι κάτοικοι της Φωτιάς, και θα μείνουν εκεί μέσα της για πάντα. ﴾ (2:217)

Η υποταγή προς τον Αλλάχ είναι ο στόχος και είναι ο σκοπός της δημιουργίας και της ύπαρξης. Και όποιος ισχυρίζεται ότι μπορεί κανείς να αποφύγει τη δουλεία προς τον Αλλάχ, δεν πιστεύει ότι αυτός είναι ο στόχος της ύπαρξης. Πώς είναι δυνατό να μην επιτρέπεται κανείς να βγει από το σύστημα και τους νόμους της κοινωνίας, και να επιτρέπεται να βγει από τη δουλεία του Αλλάχ; Ο Αλλάχ λέει:

﴿ **Και δεν Έπλασα τα τζιν και τους ανθρώπους, παρά μόνο για να Με λατρεύουν.** ﴾ (51:56)

Και Αυτός που έδωσε την ύπαρξη στους ανθρώπους και τα τζιν κατά την εγκόσμια ζωή, ώστε να Τον λατρεύουν,

Θα τους δώσει ύπαρξη και στη Μέλλουσα Ζωή, ώστε να τους δικάσει, και να τους ανταμείψει ή να τους τιμωρήσει.